

## Finanskriser og farlige højresving

Det forstås, at de mere privilegerede har fordel af at lade de mindre privilegeredes utilfredshed med tilstandene gå ud over andre end sig selv. Det er her, at den til enhver tid herskende orden har sat fremmedfrygten ind. Problemet af i dag er desværre, at et historisk stort antal flygtninge, ca. 60 millioner på globalt plan, faktisk står og banker på. Der er ikke tale om en fiktiv ekstern trussel, sat i verden alene for at aflede opmærksomheden fra de indre modsætninger i EU, USA eller generelt mellem privilegerede og mindre privilegerede.

Der er ikke set så mange flygtninge på globalt plan siden afslutningen på anden verdenskrig.

### **En ny undersøgelse -**

<http://voxeu.org/article/political-aftermath-financial-crises-going-extremes> - viser, at den ekstreme højrefløj med sit karakteristiske fremmedhad først og fremmest har fået opbakning i finanskrisernes kølvand. En statistisk optegnelse over relationen mellem højreekstremistiske bevægelers opblomstring og finanskriser, for perioden 1870 til i dag, afslører, at den ekstreme højrefløj gennemsnitligt har haft 30% opbakning 5 år efter en finanskrise.

Undersøgelsen er ikke skrevet ind i en mere differentieret tilgang til menneskeheden i øjeblikket helt konkrete og selvskabte problemer med at opretholde sine livsbetingelser. Den reelle overbefolkning, ca. 7,3 milliarder jordboere, det gigantiske og aldeles selvdestruktive overforbrug hos de privilegerede 1,3 milliarder, som lægger beslag på ca. 5/6 af de begrænsede livsbetingelser, den forsvindende biodiversitet til lands og til vands, osv. optræder slet ikke i statistikken, som isoleret sigter på relationen ”finanskrise-højreekstremisme”. Fortidens forbrydelser inddrages heller ikke.

**En lidt tidligere optegnelse** over, hvad der bekymrer verdens befolkning mest, afslører, at de velstillede især vestlige landes befolkninger først og fremmest bekymrer sig om terror, som associeres med flygtninge især fra Mellemøsten. Bekymringen for den globale opvarmning og dens konsekvenser for især produktionen af føde er det, der står over alle andre hos de fattigere dele af verdensbefolkningen.

**De europæiske koloniherrer var dygtige** til at føre krige mod hinanden i det fremmede. Det skete med fremmede og undertrykte oprindelige folk som kanonføde. De fremmede tjente som modsætningen til det civiliserede Europa. Når de ikke gjorde, så var de i europæisk optik reduceret til den ondskab, som man internt brugte til at legitimere sine onde handlinger med i en selvfødsel social dynamik af onde handlinger og deres gengældelser.

Men efter **den kolde krigs fredelige afslutning** tog det et helt årti, inden at man d. 11/9 2001 fik genetableret et fjendebillede, som Fogh, Blair og Bush d.II havde brug for som påskud for at sætte ild til Mellemøsten. Det lykkedes at smadre Irak, (Afghanistan var allerede smadret af det onde USSR), men olien kom ikke rigtigt fri i processen. Økonomien fik ikke i den anledning sit ekstra skud olie, sådan som man havde tænkt sig med øvelsen, selv om der nu alligevel er fyret noget så gevaldigt op under en menneskeskabt global opvarmning, dvs. den menneskeskabte bombe under jordens klima, som den

herskende orden har så svært ved at se for sig. Rasmussen d. III fik som kronen på sin politiske karriere ødelagt klimatopmødet i København 2009. Siden er han kommet til magten igen, med hjælp fra DF's 21 % af den danske vælgerskare.

**Jorden brænder i mere end en forstand.** Den globale opvarmning har netop sat rekord i ikke mindre end 11 måneder i streg, <http://www.theguardian.com/environment/2016/apr/15/march-temperature-slashes-100-year-global-record>, og flygtningestømmene lader sig ikke stoppe, selv om Angela Merkel, EU's egentlige leder, er parat til at begå vold på samtlige frihedsidealere for at standse dem. Indgåelsen af tilbagesendelsesaftalen med den tyrkiske diktator, Erdogan, proppen i en enkelt smutvej ind til det forjættede land, EU, der flyder i mælk og honning, får blot strømmen til at søge andre veje, fx gennem den italienske mafias hovedland, Sicilien, EU's fodboldstøvle mod Afrika.

**Højrefløjen profiterer på europæernes angst** for at miste sin ø af velstand i en brændende verden. Omverdenen er farlig. Andre mennesker truer med invasion, og livets forudsætninger med at forsvinde (grundlæggende livsbetingelser forsvinder løbende som konsekvens af den vesterlandske "succes").

Privilegerede mennesker her som der er med god grund bange for konsekvenserne af sin egen succes, dvs. for at miste alle sine i øjeblikket aldeles ikke bæredygtige privilegier.

**Der kunne sagtens være flere mennesker her hos os i DK.** Vi fodrer fx svin op her til lands med korn og soja, der egner sig glimrende til mennesker. Vore svin æder og skider, hvad der svarer til, hvad 70 000 000 mennesker kan præstere (Kjeld Hansen, i "Der er et yndigt land" 2005).

Det danske land affolkes i dag, takket være det miljø, som dansk landbrug efterlader sig. Udkantsdanmark er bondeland, 62 % af landarealet, øde, giftigt og livsforladt svinebrug, hvor mennesker af fremmed herkomst kunne have levet med langt større tilvækst i livsglæde, biodiversitet og mening til følge.

**Den nyligt kreerede landbrugspakke** blev sat i verden for at holde elendigheden kunstigt oppe, dvs. finanssektoren og dens skyldnere, dansk landbrug, der skylder mere end 350 milliarder kr. fik med den udsigt til at tjene en sølle milliard kr. ekstra om året.

Lars Løkke, **Rasmussen d. III**, måtte leve op til erhvervets betingelse for redde ham ved restitueringen under mødet i Odense, dvs. begå vold på alle former for anstændig omgang med videnskabens etikette. En sand indpakning af gaven, modydelsen til bønderne, ville ingen kunne stå ved. De folkevalgte ville dog gerne benytte sig af påskuddet for at levere pakken til det tungest subsidierede af vore stolte liberale erhverv. Man vidste udmærket, at Eva Kjer Hansen og x antal topfolk i regeringen havde vredet armene om på Århus Universitet for at få klistret den falske varebetegnelse på pakken, men gemte sig bag manipulationen med sandheden, som påskud for at få skidtet igennem. Ministeren blev gået, jorden fik et skud nitrat, som går ned i grundvandet, ud i åerne og videre ud i havet. De onde ler, de gode græder og fiskene vender bugen i vejret.

Når **flertallet af vælgere i EU og USA** ikke kan finde ud af at lade sin utilfredshed med tilstandene gå ud over finanssektoren, som vitterligt fortjener flertallets vrede, og når de i stedet retter sin vrede mod indvandrere og minoriteter, så skyldes det selvfølgelig i høj grad, at det er de få med finanserne i orden, der har bestilt, solgt og købt sin egen fortælling om sammenhængene, nemlig ”den herskende ordens foretrukne fortælling om verdens sande tilstand”.

**Donald Trump** er måske ikke den herskende ordens første valg, men den naturlige og nødvendige konsekvens af selv samme ordens mangfoldigt selvmodsigende og selvnegerende adfærd. Der er **sat “trump” på** den amerikanske drøm, illusionen om, at hvad der er godt for en mangemilliardær, det er ikke bare godt for ham, men for hele USA og resten af verden. Enhver nogenlunde intellektuelt integreret iagttagere kan se, at Trump vil ende op som den ultimative afsløring af drømmen som ren ønsketænkning og illusion. Det vil være ude med den herskende orden med Trump som USA's næste præsident. Det ved man, selvom man allerede nu efter hans seneste sejr ved primærvalget i New York er begyndt at øve sig i at leve med ham.

<http://modkraft.dk/artikel/donald-trumps-l-gne-afsl-rer-den-herskende-ordens-manipulation>

Ben Bernanke har netop udgivet et værk, der falder indenfor kategorien; ”den herskende ordens foretrukne selvbeskrivelse”. I forbindelse med udgivelsen udtaler han, at ”når vi ser det, der skete i 2007, så forstår vi det godt, men vi forudsagde det ikke i tide”. Han taler om finanskrisen, og siger videre i jeg-form: ”Jeg forstår, at folk opfatter den hjælp, som finanssektoren fik, som uretfærdig. Det er klart set i lyset af, at så mange mistede hus og hjem uden at få nogen hjælp” (El Pais, d.17/4 2016)

Selv konkluderede jeg i 2008, <http://www.arbejdsforskning.dk/pdf/art-43.pdf> at markedet ikke var frit længere, efter som det var kommet på finansloven rundt om i verden, ligesom de statsstyrede centralbanker med politisk magt havde fået til opdrag at erstatte de falske markedsaktørers rådne aktiver med nationalbankpenge. Det er slet ikke QE, altså tilførsel af flere penge til markedet, der er tale om, når nationalbankerne samler op af aktiver på markedet, men erstatning af markedsendogen skabte penge med base money=M0.

[https://www.google.dk/?gws\\_rd=ssl#q=pengeudstedelse+pengenes+v%C3%A6sen](https://www.google.dk/?gws_rd=ssl#q=pengeudstedelse+pengenes+v%C3%A6sen)

Nationalbankernes funktion og rolle er for længst blevet en helt anden, end den som de professionelle italesættere af den herskende ordens foretrukne fortælling om pengenes væsen lever af at tilføre markedet.

Dem - der rammes af en finanskrisen, føler krisens betydning for markedsvilkårene og skævheden i fordelingen af fx vor tids store mængder af fordringer på produktet (det er hvad penge er), finansiell kapital, magten i hænderne på internationale investorer, finansfyrster, banker, hedge fonde, firmaer - de forstår ikke nødvendigvis de relevante sammenhænge i miseren. Den manglende forståelse ligger bl.a funderet i, at der ikke er økonomisk købekraft i den brede befolkning til bære et marked for efterspørgsel på en let tilgængelig, bredt formuleret og rigtig beskrivelse af sammenhængene. De mange har ikke kommerciel magt til at få sammenhængene beskrevet og formuleret bredt og tilgængeligt nok, fordi de ikke repræsenterer et egentlig

kommercielt slagkraftigt publikum til budskabet. De forklaringer, der udbydes på markedet, er let optagelige men forkerte. De går rent ind hos flertallet, men dækker mere over sandheden, end de afdækker. Cepas er det inkarnerede udtryk for den herskende ordens ideologi, falske bevidsthed, forklædt som primært økonomisk videnskab (neoliberalismen, der er så udbredt og dybt forankret inden for ordenen, så man ikke længere er i stand til at se skoven for bar træer)

<https://ing.dk/blog/det-postnyliberale-vesten-18355>

Ben Bernankes forklaring på elendigheden er muligvis ikke forenelig med højrefløjens i USA eller her i EU, hvor tyske medier og politikere står som eksponenter for samme indstilling til centralbankernes stimulering af pengesystemet, som den republikanske højrefløj i USA. Men det uddrag, som allerede er offentliggjort af hans redegørelse i de store internationale medier, afslører, at han slet ikke går til roden af problemstillingen. Hans udtalelser falder i smuk forlængelse af mainstreamøkonomernes bevidste manipulationer med sandheden.

Ingen inden for eliten af professionelle italesættere af den herskende elendighed vil ind på relationen mellem markedsværdi, pengeskabelse og det økonomiske systems katastrofale indflydelse på hele sin omverden af natur og mennesker. Det ville vælte dem af pinden som vor tids orakler.

Ingeniører og andre mere praktisk orienterede, ikke djøffer, har mere fat i realiteten af ikke kun pålydende værdier. Ofte styres de dog i deres tankegang af konkrete økonomiske interesser, og har derfor lidt svært ved at indrømme det forhold, at markedets lov ikke altid har ret eller tangerer naturens.

Kriser fører til antagonisme, konflikt. Konflikten har altid været i stand til at generere sine egne forudsætninger, nemlig fjendebilledet. Konflikten adlyder sin egen dynamik, og er kun sjældent befordrende for løsningen af de rigtige problemer. Fremskridtets primære forudsætning består i, at verden lader sig lede af realitetens problemer, frem for de kunstige konflikters kunstige modsætningsforhold. Kampen om at sætte den gyldige distinktion mellem forpligtende problemer og skindproblemer tilhører begge sider af distinktionen. Det gør ikke de virkelige problemer mindre.

Den herskende orden har brug for falske fjendebilleder. Men nu er den blevet bange for konsekvenserne af selv samme. De fremmede kommer nemlig i hidtil usete mængder, og højrefløjen frygter det med rette sammen med Pia Olsen Dyhr. (Endnu et eksempel på, at verden ikke er, hvad den har været). Venstrefløjen har altid haft det bedst med velstand, solidaritet, fred og kærlighed. Det har jeg også. Men desuden så mener jeg, at vi mangler en sidste ingrediens, for at kunne tale om venstrefløjens mere forpligtende udgave af verdens sande tilstand, nemlig den der hedder, at der er grænser for vækst, og at vi derfor i sandhed må være beskedne, dvs. deles om det, der er, frem for at lulle os ind i løgne og fortællinger om evig tilvækst af materielle værdier på en begrænset planet.

Hvis venstrefløjen kunne enes om at integrere det sidste element i fortællingen, ville den have fremtiden for sig. Vi kan ikke producere os ud af enhver form for mangel, uanset og netop på trods af hvad den traditionelle arbejdsværditeori hævder. Desværre er venstrefløjen dybt forankret i

marxistisk vækstreligion, fuldstændigt lige som den herskende ordens religion, neoliberalismen.

Alternativet er ikke nødvendigvis et parti i almindelig forstand, fordi ideologi generelt er noget bras. Det er alternativet til den herskende orden, som vi har brug for.

Monbiot hævder, at der er brug for en samlet redegørelse og sammenhængende fortælling som alternativ til den herskende elendighed, hvis vi skal gøre os håb om noget nyt.

<http://www.theguardian.com/books/2016/apr/15/neoliberalism-ideology-problem-george-monbiot>

Den sammenhængende fortælling har ligget der længe, fri af traditionel højre-venstredrejet ideologi, dvs. siden 1970'erne, hvor "grænser for vækst" blev formuleret sammen med "Oprør fra midten". Vi ved det, har vidst det hele tiden. Men den herskende orden har tromlet hen over dét, som er dens dårlige samvittighed.

Vi skal bare rejse os, og ryste skidt af os. Det er slet ikke så svært.

Beskedenhed, praktiske løsninger og almindelig anstændighed. Længere er den ikke.